

anvendelsen af de økonomisk-politiske instrumenter.

Specielt om det foreliggende lovforslag skal nævnes: Det findes helt urimeligt at stille denne branche særlig ugunstigt ved en omgående ikrafttrædelse, der medfører, at allerede nu trykte prislister, brochurer m. v. vedrørende julehandelen bliver ubrugelige. Dertil kommer, at en meget stor del af branchens omsætning finder sted op til jul, og afgiften virker således selektiv på særdeles uheldig måde.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med det af mindretallet stillede ændringsforslag, hvorhos mindretallet kan støtte rent redaktionelle ændringsforslag fra ministeren for skatter og afgifter.

Med et statsunderskud, der i 1982 vil komme op omkring de 80 mia kr., gør det ikke nogen som helst gavn at iværksætte bagatel-foranstaltninger som dem, flertalspartierne i deres evneløshed og bangebuksethed kan enes om. Når dette er den grundlæggende kendsgerning, er det meningsløst at skænke sorg og mindsket livsnydelse ved at forhøje vinafgiften fra ca. 700 mill. kr. til ca. 756 mill. kr.

I øvrigt går lovforslaget lige stik modsat den i grænsehandeldebatten af så mange sagkyndige fremsatte løsningsmodel for sønderjyske købmænd, nemlig at det fremfor noget andet er 1973-forhøjelsen af vinafgiften fra 4 kr. til 7,50 kr. literen, der har ødelagt forholdene. Det er dette beløb, der nu foreslås forhøjet til 8,10 kr. med tillæg af en automatisk forhøjelse à 20 øre for hver fulde tre points udsving i reguleringspristallet ud over 109. Dette forekommer særdeles barokt på baggrund af indholdet af købmandsforeningers m. fl.s bidrag til grænsehandel-debatten.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anser det for at være en fundamental misforståelse at gennemføre afgiftsforhøjelser på nuværende tidspunkt. Det kan kun bidrage til en forhøjelse af den rekordstore arbejdsløshed uden at hjælpe noget i øvrigt. Det, der er behov for, er det stik modsatte, nemlig en indsats til bekæmpelse af

arbejdsløsheden. Dertil kommer, at fagbevægelsen med rette må anse afgiftsforhøjelserne for et løftebrud på baggrund af, at den viste stor tilbageholdenhed under overenskomstforhandlingerne i foråret, netop, for at undgå nye skatte- og afgiftsforhøjelser.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller det foreliggende lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil i denne forbindelse gerne give udtryk for, at den foreliggende lovbuket og det foreliggende lovforslag ikke løser landets statsfinansielle problemer. Mindretallet vil videre gerne give udtryk for, at det ikke forekommer særlig hensigtsmæssigt i den foreliggende konjunktursituation at foretage nogen stramning af beskattningen, og vil endvidere pege på det ønskelige i, at der i stedet for burde gennemføres socialt ansvarlige besparelser. Videre vil mindretallet gerne pege på, at det i den nuværende situation er helt afgørende, at Danmark opnår en forbedring af sin konkurrencemæssige stilling over for udlandet, hvorfor Danmarks retsforbund må anbefale en ændring af regeringens valutapolitik derhen, at Danmark melder sig ud af EMSen og går over til en fri fastsættelse af kronens værdi over for fremmede valutaer.

Mindretallet finder det i øvrigt ikke særlig hensigtsmæssigt, at regeringen foreslår skatteforhøjelser umiddelbart forud for den 1. januar 1982, hvor løfteparagraffen igen træder i kraft. Det vil efter mindretallets opfattelse betyde en yderligere tilskyndelse til et yderligere lønpres på et tidspunkt, hvort det just ikke forekommer netop at være det, som vi har mest behov for.

For så vidt angår spørgsmålet om indeksering af de enkelte afgifter, således at der i realiteten finder en pristalsregulering sted, må man nok være betænkelig ved at indføre en sådan automatik, og måske i særlig grad på nuværende tidspunkt. For det første kan man pege på, at en gennemførelse af indekseringsprincippet, om ikke formelt, så da nok i de fleste tilfælde reelt, vil formindske folketingets indflydelse på skatte- og afgiftspolitikken og således være medvirkende årsag til, at det bliver endnu mere svært for folketingets partier at få styr på økonomien i en for landet vanskelig situation. For det andet må man nok i almindelighed nære betænkelig-